

Korona Krizi'ne Dair

Devrimci Anarşist Faaliyet

"KORONA KRİZİ'NE DAİR"

(10 MART - 28 NİSAN 2020)

DEVRİMCI ANARŞİST FAALİYET

Dünya aralık ayından beridir Covid-19 virüsünün yarattığı hastalığın biyolojik, ekonomik, ekolojik, sosyal, sağliksal ve teknolojik etkilerini yaşıyor. Hastalığın salgına, salgının krize dönüşümünü yaşadık, yaşıyoruz. Ülkeler arası farklılıklar olsa da devletlerin politikaları birbirlerine benzer politikalar. Yasaklamalarla, denetim ve kontrol sistemleriyle otoritesini sürdürmek ister. Salgının, sağliksal etkilerini değil sosyolojik etkilerini önemser. Kapitalizm her zaman krizlerden faydalanma ilkesini işletir. Bazı sektörlerinde düşüş olsa da bazı sektörleri yükselir. Ancak kaybettikleri kazandıklarıyla kapanmaz. Genel çöküş, korona krizinin sebep olacağı çöküşle daha da hızlanacaktır.

2500 senelik salgın deneyimi, bizlere iktidarların salgınların başlangıç süreçlerinde zayıfladığı gerçeğini gösterir. Bu zayıflama, salgının şoku ve şiddeti ile alakalı olarak kaçınılmazdır. Hiçbir salgında sürecin olağan seyri değiştirilemiyor ve salgınlar kendi kendine seyreterek sonlanıyor. Bu size iddialı bir söylem gibi gelebilir ama hiçbir veba salgını izolasyon ve sterilizasyonla sonlanmamıştır. Yani doktorların ya da eczacıların vebayı sonlandırdığını söyleyemeyiz. Söyleyemeyeceğimiz bir başka şey ise geçmişteki ve günümüzdeki salgınların sadece ekolojik etkileşimlerle alakalı olduğudur. Günümüzde hem bu salgını hem

de benzer salgınları ısrarla sanayi sistemi ve ekolojik tahribatlarla ilişkilendirme çabası vardır. Bu çaba zaman zaman kendini bir saplantı gibi “Bu iklim değişikliklerinin sonucu, Oh!” diyerek gösterir. Oysaki salgınlar tarihi, belirttiğimiz gibi 2500 seneliktir. Kendi kendine başlayan ve kendi kendine biten bir salgının başlangıç sürecinde zayıflayan iktidar, tedaviye değil kontrole yoğunlaşarak zayıflayan iktidarını güçlendirmek ister.

Yaşadığımız coğrafyada hükümetin politikaları, daha çok korona krizini kotaramayan kurumların kontrolünü artırarak kendini kurtarmak olmuştur. Yanlış uygulamalarla salgının yayılması hızlandırılmıştır. Genel seçimleri kazanan hükümet, ülkenin büyük şehirlerinin çoğunu yerel seçimlerde muhafefe kaptırdığı için korona krizinde uyguladığı saçma sapan uygulamalarla belediyelerin krize karşı kampanyalar yapmasını engellemiştir. Özellikle maske dağıtımlarını belediyelerin yapmasını engelleyen hükümet, bu engellemeyi başka alanlarda da sürdürmüştür. Belediyeler “her şeye rağmen dayanışma içindeyiz ey halkımız” tavrında olsalar da hükümetin bu uygulamasını fırsat bilerek dayanışmaları azalttılar. Hükümetin en belirgin politik fiyaskosu ise İçişleri Bakanlığı’nın saat 22.00’de duyurduğu sokağa çıkma yasağı sebebiyle, binlerce

kişinin fırınlara, marketlere sıkışmasıdır. Böylece bulaşmadıklarına da bulaşan Covid-19 virüsü, daha fazla yayılmıştır. Bu fiyasko sonrasında İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, göstermelik olarak istifa etmiş ve Başkan Tayyip Erdoğan istifayı kabul etmemiştir. Sonuçta değişen hiçbir şey olmamıştır. Hafta içi kalkan sokağa çıkma yasağı, hafta sonu ve bazı günlerde de uygulanmaya başlanmıştır.

Muhalefet, korona krizine yoğunlaşmaz ve kendi kesiminde bir paylaşma dayanışma kültürü örgütlemeyen; hükümeti ekonomik ve sağlıksal açılardan eleştirmekle yetiniyor. Bu süreçte bile, korona krizi dışında konuları gündeme getirerek sevimsizliğini sürdürüyor.

Devrimci sendikaların dışında kalan sendikalar da muhalefetin paralelinde bir politika izliyorlar.

Gündelik yaşamlarımızı korona krizi kaplıyor. Kendi isteğimizle sürdürdüğümüz olağanüstü hal bizi kapatıyor. Kapandıkça oluşan olumsuz etkileşimler bireysel davranışlarımızı farklılaştırıyor. Farklılık tüm ilişkilerimizde yavaş yavaş hissediliyor. Konuşmalarda kabalaşma, çevre çeperimizdekilere tahammülsüzlük, başkalarına karşı düşmanlaşmalar oluşuyor. Öteki daha ötekiye, yabancı daha yabancıya dönüşüyor.

Bahçe, park ve sahillerin kapalı olması, fiziki mesafe olarak tanımlanması gereken mesafenin sosyal mesafe olarak tanımlanması sebebiyle sosyalleşeceğimiz yakınlarımızdan ve arkadaşlık komşuluk ilişkilerinden uzaklaşıyoruz; bu da psikolojimizi bozuyor. Kapatılmanın üzerine, yarını için yaşayan bizlerin yarınını bilemiyor olması ekleniyor. Bu durum kaygı ve korkuyu arttırarak psikolojik bozulmayı pekiştiriyor.

Gündelik yaşamın bozulmasının ilk kurbanı kaçınılmaz olarak kadın oluyor. Olağanda baskı altında olan kadının maruz kaldığı baskı, olağanüstünde de artıyor. Sosyal sıkışmışlık, korona krizinde erkekler daha çok karşı karşıya kalan kadın için kabusu dönüştürüyor.

20 yaş altı ve 65 yaş üstü ise adeta lanetlenmişçesine bir muamele ile karşı karşıya kaldılar. Çocuklar için uzaktan eğitimle başlayan teknolojik farklılaşma, toplumun tamamında gözlemlenmekte. Gençler için de yaşlılar için de sosyalleşme sanallaştı. Yüz yüze iletişim grup görüşmelerine dönüşürken, sanal seminerler de gençler için alternatif etkinlikler oluyor. Yaşlıların teknoloji ile tanışıklıkları arttı. Sosyal medyada hem yeni açılan hesaplarda hem de kullanılmayan hesapların kullanılmaya başlanmasında

artış var. 5 inçten 50 inçe sıkışan yaşamlarımız da böylece daha fazla sıkıştı.

Toplumsal yaşamımız, bu bozulmalardan ve toplumsal farklılaşmalardan etkileniyor. Salgının devlet tarafından duyurulduğu günden bugüne, toplumsal statülerde belirginleşen mesleklerin dikkat çekici olanları doktorluk, hemşirelik, hastane işçiliği, polislik, zabıtalık, belediye işçiliği, market işçiliği, kargo işçiliği, kurye işçiliği, inşaat işçiliği, sanayi işçiliği ve tersane işçiliğidir. Toplumun belirli bir kesiminin ihtiyaçları kargolar tarafından karşılanmaya başlamıştır. Kargo ve kurye işçilerinin yaptıkları iş on kat artmıştır. Alışveriş depolarında çalışan depo işçileri de aynı yoğunluğu yaşamaktadırlar. Marketlerde kuyruklar oluşmasına rağmen işçi sayısı artmazken özel güvenlik sayısının artması dikkat çekicidir. Bir başka dikkat çekici şey ise sokağa çıkma yasağının olduğu günlerde işçilerin kapsam dışı tutulması yani özel izinli olmalarıdır. Genel bir sokağa çıkma yasağının uygulanmamasının, hükümetin özgürlükçülüğünden kaynaklanmadığı ortadadır. Böylesi bir yasağın uygulanmamasının sebebi; fabrikaların, inşaatların ve tersanelerin işleyişlerini sürdürüyor olmalarıdır. Toplumun, kendi koydukları yasakların işyerlerinde uygulamamasını umursamayan hükümet, fiziksel mesafeye uymayanlara ve maskesi olmayan-

lara çeşitli para cezaları kesiyor. Bu para cezalarının kesilmesi, kolluk kuvvetlerinin keyfiyetinde olduğu için halkla polis arasında birçok olay yaşanıyor.

Devrimci muhalefet, korona krizini tüm gerçekçiliğiyle kavramıştır. Ancak konumundan kaynaklı zayıf bir etkisi var. Malum yeni olmasa da bir olağanüstü halden çıkmış ve hükümetin baskıları altında kalınmıştır. TC'nin Rojava politikaları paralelinde birçok örgütlenme baskılanmıştır. Ve örgütlü halk da aynı baskılanmayı yaşamıştır. Korona krizinde bile TC'nin Rojava politikaları değişmemiştir. TC içerde ve dışarda operasyonlarını sürdürmektedir.

Devrimci muhalefet büyük şehirlerde çalışmalarını öyle ya da böyle sürdürmektedir. Örgütlerin ve mahallelilerin katıldığı İlçe-Mahalle Dayanışma Ağları kurulmuştur. Bu dayanışma ağlarında gıda, hukuk ve sağlık konularında dayanışmalar gösterilmektedir. Devrimci muhalefet işçilerin riske rağmen işlerinin sürdürülmesine ve işyerindeki kötü koşullara karşı sokakta da örgütlenme çalışmalarını sürdürmektedir.

Devrimci muhalefet içindeki dayanışma ağlarının bir parçası olan biz Devrimci Anarşistler, ağlardan

ayrı olarak da kendi paylaşma dayanışma çalışmalarımızı sürdürmekteyiz. Çalışmalarımızı, Ankara'da Karala örgütlenmesine katılarak sürdürüyoruz. İstanbul'un birçok ilçesinde ve mahallesinde ilişkili olduğumuz evlerle iletişimler kuruldu. Bununla yetinmeyip ekonomik olarak homojen olmayan, heterojen olan mahalle yapılarında ihtiyacı olanlara ulaşabilme düşüncesiyle telefon numaralarının ve çağrımızın olduğu altı bin afiş yaklaşık kırk mahallenin duvarlarına yaptık. Bu afişlemelerle -ihtiyacı olanın alacağı ihtiyaç karşılamak isteyenine vereceği- bir sistem kurarak, köprü bir yaklaşımla dayanışmayı büyütmeyi de amaçladık. Kendi ekonomik, hukuksal, sosyal, sağlıksal imkanlarımızın azlığını böylece çoğalttık. Afişlemelerden şimdilik istediğimiz dönüşü almasak da yaklaşık yüze yakın evle dayanışma içindeyiz. İşçilerle hukuksal dayanışmalarımız sürüyor ve birçok ulaşım sorununda çözümün bir parçası olduk.

Devrimci Anarşistler olarak yaşadığımız coğrafyada korona krizinin etkilerini paylaşma ve dayanışmayla karşılamaya çalışıyoruz. Yerel çalışmalarımızı sorumlulukla sürdürmekteyiz. Küresel etkileşimi de kurabilmek için diğer örgütlenmelerle iletişimimizi kuvvetlendirdik. Sürekli değişen durumların bilgisini güncellemekteyiz. Devletin medyasından bilgi edinmektense iletişimimizi kuvvetlendirerek kendi

bilgimizi ediniyoruz. Deneyim aktarımları, sorunların çözümündeki düşünce çeşitliliğini artırdı. Korona krizini bizden önce yaşayanlar, süreçlerinin bilgisini bizlerle paylaşarak yapabileceklerimizi güçlendirdi. Bu aktarımları ikili bir ilişkiden çıkarmak için iletişim videoları sosyal medyadan yayınlandı. Böylelikle Asya'dan Avrupa'ya, Afrika'dan Amerika'ya bu videolar aracılığıyla aktarımlar genelleştirildi.

Örgütlülük gücümüzdür. Dayanışma gücümüzdür. Paylaşma gücümüzdür. Sözlerimizin gerçekliğini sağladıkları için tüm yoldaşları ve korona krizine karşı koyabilmek için örgütlediğimiz paylaşma dayanışma kampanyamızın bir parçası olan herkesi şimdiden selamlarız.

Yaşasın Anarşizm

Anarşist Kütüphane

Devrimci Anarşist Faaliyet Korona Krizi'ne Dair

02.05.2020 tarihinde <https://anarsistfaaliyet.org/sokak/korona-krizine-dair/>'den alındı.

tr.anarchistlibraries.net